

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/85/2017
Identifikačné číslo spisu:	8313206176
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8313206176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu B. W., nar. XX. XX. XXXX, bývajúceho v A., B., zastúpeného JUDr. Antonom Wagnerom, advokátom so sídlom v Humennom, Kudlovská 1, P. O. BOX 24, proti žalovanej M. C., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v A., B., zastúpenej JUDr. Valériou Brečkovou, advokátkou so sídlom v Snine, Daľkovská 470/14, o určenie hranice, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/231/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/292/2015 z 30. augusta 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 5C/231/2013-333 z 19. mája 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia hranice z dôvodu, že pri užívaní nehnuteľností, ktorých je vlastníkom a nehnuteľností, ktorých vlastníčkou je žalovaná, došlo k posunu hranice v jeho neprospech po celej dĺžke parciel a v prednej časti parcely. Zároveň rozhodol o trovách konania. Proti uvedenému rozsudku prvoinštančného súdu sa odvolal žalobca.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení potvrdenia zamietavého výroku prvoinštančného súdu uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, pričom rozhodnutie zároveň presvedčivo odôvodnil. Zároveň sa podrobne vyjadril k jednotlivým námietkam žalobcu uvedeným v jeho odvolaní.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého

prípustnosť odôvodnil poukazom na ust. § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a § 421 ods. 1 C. s. p., pretože súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a z dôvodov, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. V dovolaní uviedol, že v odvolaní požiadal odvolací súd, aby mu umožnil byť prítomný na odvolacom súde a predložiť ďalšie informácie, fakty a dôkazy v prípade nejasností, ale odvolací súd jeho žiadosti nevyhovel a na pojednávanie ho nepredvolal a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vyjadril názor, že došlo k porušeniu jeho ústavných práv na súdnu a inú ochranu ako aj základných princípov C. s. p., ako princíp právnej istoty a právo na spravodlivý proces a to nesprávnym procesným postupom súdu. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolacie námietky dovolateľa považuje za nedôvodné a procesne neprípustné a žiadala dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. Podľa § 447 písm. f) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

13. Dovolateľ v dovolaní videl dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) C. s. p. v tom, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces postupom odvolacieho súdu, ktorý neakceptoval jeho žiadosť, aby mu umožnil byť prítomný na pojednávaní konanom na odvolacom súde a predložiť súdu ďalšie informácie, fakty a dôkazy v prípade nejasností. Odvolací súd ho na pojednávanie nepredvolal a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím mu podľa jeho názoru bola odňatá možnosť konať pred súdom.

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

15. Dovolací súd je toho názoru, že námietka dovolateľa, podľa ktorej jeho právo na spravodlivý proces bolo porušené nenariadením pojednávania odvolacím súdom, nie je dôvodná, pretože postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 C. s. p. Odvolací súd totiž nedospel k záveru, že by bolo treba zopakovať alebo doplniť dokazovanie a z obsahu spisu nevyplynuli ani žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by nariadenie pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. V tejto časti dovolania tu teda bol dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) C. s. p.

16. Po zistení, že konanie pred odvolacím súdom nie je postihnuté tvrdenou zmätočnosťou vadou vyplývajúcou z ust. § 420 písm. f) C. s. p., pristúpil dovolací súd - vychádzajúc z právneho názoru o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov vysloveného v rozhodnutí veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 1/2018, ktorým bol s analogickým použitím zásady *lex posterior derogat legi priori* prekonaný opačný právny názor vyslovený v rozhodnutí veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 2/2017 - k posúdeniu prípustnosti dovolania aj z hľadiska ďalšieho dovolateľom uplatneného dôvodu prípustnosti dovolania, spojeného s právnym posúdením v zmysle ust. § 421 ods. 1 C. s. p.

17. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 C. s. p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

18. Pokiaľ ide o dovolací dôvod uplatnený dovolateľom podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci, v tejto časti dovolanie nespĺňalo náležitosti vymedzené v ustanovení § 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p., pretože dovolateľ neuviedol, ktorú právnu otázku riešil odvolací súd nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. V skutočnosti odôvodnil dovolanie nedostatočne zisteným skutkovým stavom, hoci skutkové závery dovolací súd nie je oprávnený preskúmať, pretože v zmysle ust. § 442 C. s. p. je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

19. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci však rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok. V tejto časti bol preto daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p.

20. V uvedenej súvislosti považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že nesprávne právne posúdenie veci zakladá prípustnosť dovolania len ak sú splnené predpoklady uvedené v § 421 ods. 1 pod písm. a), b) alebo c) C. s. p. Skúmanie týchto predpokladov prípustnosti dovolania vyžaduje riadne vymedzenie dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, spôsobom upraveným v § 432 C. s.

p., pretože dovolací súd je dovolacími dôvodmi v zmysle § 440 C. s. p. viazaný. Nie je teda možné uplatniť dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a pritom v dovolaní namietat' vo svojej podstate skutkové zistenia odvolacím súdom, ktoré dovolací súd nie je oprávnený v zmysle ust. § 442 C. s. p., tak ako bolo vyššie uvedené, posudzovať.

21. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa ust. § 447 písm. c) a f) C. s. p. odmietol.

22. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (6 Cdo 222/2016).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.